

Rd. mindre til extraordinære Udgifter, omtrent 100,000 Rd. mindre til Materiellet og andre Poster, medens Udgifterne til Udrustningerne ere ansatte med 15—20,000 Rd. mere, end der hidtil har været bevilget. Ifølge den af Forsvarscommissionen opstillede Beregning vil der kunne bruges circa 500,000 Rd. aarligt til Rytbygninger, hvilket vil give os et nyt Skib hvert 3die Aar, foruden hvad der nødvendig maa anvendes paa Reparationer af de forhaandenværende Skibe, saalænge disse overhovedet kunne holdes vedlige. Dette er vistnok ikke nogen stor Førgelse af vor Flaade; men naar Staten ikke mener at kunne eller burde anvende Mere paa sin Flaades Førgelse, maa man naturligviis høre sig derfor. Der er, som sagt, foreslaaet anvendt 15—20,000 Rd. mere til Udrustninger, end der hidtil har været anvendt, og jeg troer vel, at dette er et Skridt i den rigtige Retning, men ikke noget tilstrækkeligt. Nødvendige Øvelser ere et Livsspørgsmaal for Marinen; de ere af den Bigtighed, at, naar de ikke finde Sted, er Alt, hvad der forresten anvendes paa Flaaden, bortkastede Penge. Jeg troer, at det i de senere Aar har manglet Marinen paa Øvelser, og at den derfor muligviis ikke har præsteret saa Meget, som man ellers kunde have ventet af den efter de Summer, som ere blevne anvendte paa den. Skibene og deres Besætninger ere, om jeg saa maa sige, ligesom Legeme og Sjæl; det kan ikke hjælpe, at Legemet er nok saa stærkt og nok saa vel udrustet, naar ikke Sjælen, som skal give det Liv og Livskraft, er, som den bør være. Efter min Mening vil man, naar man vil lægge Planen til en Marines Organisation, gaae en forkeert Vej ved at sige: Vi have Raad til at holde en saa og saa stor Flaade, hvortil hører en saa og saa stor Besætning, et saa og saa stort Officerescorps, og hvad der derefter bliver tilovers, kunne vi anvende til Øvelser. Østebet derfor bør man sige: Vi have Raad til at give saa og saa Meget til Øvelser; vi kunne altsaa holde et saa og saa stort Mandskab og saa og saa mange Officerer, og dermed kunne vi besætte saa og saamange Skibe, hvilke altsaa ville komme til at udgjøre den Flaade, vi kunne holde. Efter den Plan, der af Forsvarscommissionen

er lagt for de aarlige Øvelser med den Styrke af Officerer og Underofficerer, man har opstillet, vil der for Lientenanternes og Underofficerernes Vedkommende falde en Øvelse af omtrent 6 Maanedes hvert andet Aar og for Capitainlientenanternes Vedkommende en ligesaa lang Øvelse omtrent hvert 5te Aar, men det er efter min Mening meget Lidt. Man kan vel henvise til, at der kan staffles hyderligere Øvelse ved Coffardisart, men det vil i alt Fald kun være for de yngre Officerers Vedkommende, og det er desuden ingenlunde altid let for Officerer at komme i Coffardisart, hvorhos den Øvelse, de faae der, langt fra er den, man fortrinsviis maa ønske dem. Det er noget Andet end at være ombord i en Drlogsmænd, og de lære heller ikke der, hvad de hovedsagelig skulle lære i en saadan, nemlig Skibets Organisation. Det Maal af Øvelse, som tænkes givet Marinen, er i Lovforslaget fremsat ved, at der dertil tænkes anvendt en Bekostning, som svarer til en Styrke af 900 til 1,000 Mand i 6 Maanedes, men jeg skulle ønske, at der maatte kunne øves 12—1300 Mand aarligt, ligeledes i 6 Maanedes, selv om man derved vilde blive nødt til at gjøre en Indskrænkning i det Materielle. Endvidere vilde jeg ønske, at det blev slaet fast, at der skulle holdes idelmindste eet større Skib ude hele Aaret rundt, saaledes at vi, hvis en større Krig udbrød, kunde have idelmindste een fuldstændig udbannet Skibsbesætning, hvilket kan være af hyderste Bigtighed, saameget mere som jeg troer, at vi ved en kommende Krig ikke ville faae lang Tid til at forberede os; det er høist rimeligt, at Krigen vil komme pludselig over os, og det vil da være i højeste Grad usforvarligt at udsende Skibe uden øvet og velorganiseret Besætning. Vi have i den Henseende sørgelige Erfaringer for os fra vore sidste Krig — jeg behøver blot at nævne Navnet Eckernsørde —, og endvidere have vi et Beviis derfor i den nyere Tids Historie, nemlig fra Krigene mellem Italien og Østerrig. Italienerne havde i de sidste 5 Aar anvendt over 300 Millioner Francs paa deres Flaade; de havde anskaffet sig de bedste Skibe fra forskjellige Lande — Frankrig, England, Amerika —, og de havde forsynet dem med de bedste